

Задание 1. Анализ (идентификация, перевод) исторического источника.

Вариант 1.

Геродот. История. Книга V.36

Ἰστιαῖος μὲν νυν ταῦτα διανοεύμενος ἀπέπεμπε τὸν ἄγγελον, Ἀρισταγόρη δὲ συνέπιπτε τοῦ αὐτοῦ χρόνου πάντα ταῦτα συνελθόντα. ἐβουλεύετο ὦν μετὰ τῶν στασιωτέων, ἐκφήνας τὴν τε ἑωυτοῦ γνώμην καὶ τὰ παρὰ τοῦ Ἰστιαίου ἀπιγμένα.

[2] οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τῶν τούτων ἐξεφέροντο, κελεύοντες ἀπίστασθαι: Ἐκαταῖος δ' ὁ λογοποιὸς πρῶτα μὲν οὐκ ἔα πόλεμον βασιλεί τῶν Περσέων ἀναιρεῖσθαι, καταλέγων τά τε ἔθνεα πάντα τῶν ἤρχε Δαρεῖος καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ. ἐπεῖτε δὲ οὐκ ἔπειθε, δεύτερα συνεβούλευε ποιεῖν ὅπως ναυκρατέες τῆς θαλάσσης ἔσονται.

[3] ἄλλως μὲν νυν οὐδαμῶς ἔφη λέγων ἐνορᾶν ἐσόμενον τοῦτο: ἐπίστασθαι γὰρ τὴν δύναμιν τῶν Μιλησίων ἐοῦσαν ἀσθενέα: εἰ δὲ τὰ χρήματα καταιεθεῖν τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Βραγχίδησι, τὰ Κροῖσος ὁ Λυδὸς ἀνέθηκε, πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσῃ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω αὐτοὺς τεῖξῃ τοῖσι χρήμασι χρᾶσθαι καὶ τοὺς πολεμίους οὐσλήσῃ αὐτά.

[4] τὰ δὲ χρήματα ἦν ταῦτα μεγάλα, ὡς δεδήλωταί μοι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν λόγων. αὕτη μὲν δὴ οὐκ ἐνίκα ἢ γνώμη, ἐδόκεε δὲ ὅμως ἀπίστασθαι, ἕνα τε αὐτῶν πλώσαντα ἐς Μυοῦντα ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ ἀπὸ τῆς Νάξου ἀπελθόν, ἐὼν ἐνθαῦτα, συλλαμβάνειν πειρᾶσθαι τοὺς ἐπὶ τῶν νεῶν ἐπιπλέοντας στρατηγούς.

2 Ἐπαναλήψομαι δέ, ὡς ἐξορμᾶται σὺν στρατιᾷ
 ὁ βασιλεὺς. θύει μὲν γὰρ πρῶτον οἴκοι ὧν Διὶ
 ἀγήτορι καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ· ἦν δὲ ἐνταῦθα
 καλλιερῆση, λαβὼν ὁ πυρφόρος πῦρ ἀπὸ τοῦ
 βωμοῦ προηγεῖται ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς χώρας· ὁ δὲ
 3 βασιλεὺς ἐκεῖ αὖ θύεται Διὶ καὶ Ἀθηνᾶ. ὅταν
 δὲ ἀμφοῖν τούτοις τοῖν θεοῖν καλλιερῆθῃ, τότε
 διαβαίνει τὰ ὄρια τῆς χώρας καὶ τὸ πῦρ μὲν
 ἀπὸ τούτων τῶν ἱερῶν προηγεῖται οὔποτε ἀπο-
 σβεννύμενον, σφάγια δὲ παντοῖα ἔπεται. αἰεὶ δὲ
 ὅταν θύηται, ἄρχεται μὲν τούτου τοῦ ἔργου ἔτι
 κρυφαῖος, προλαμβάνειν βουλόμενος τὴν τοῦ θεοῦ
 εὖνοιαν. πάρεισι δὲ περὶ τὴν θυσίαν πολέμαρχοι,
 λοχαγοί, πεντηκοντῆρες, ξένων στρατάρχαι,
 στρατοῦ σκευοφορικῶν ἄρχοντες, καὶ τῶν ἀπὸ
 τῶν πόλεων δὲ στρατῆγῶν ὁ βουλόμενος· πάρεισι
 δὲ καὶ τῶν ἐφόρων δύο, οἳ πολυπραγμονοῦσι μὲν
 οὐδέν, ἦν μὴ ὁ βασιλεὺς προσκαλῆ· ὀρῶντες δὲ
 ὅ τι ποιεῖ ἕκαστος πάντας σωφρονίζουσιν, ὡς
 τὸ εἶκός. ὅταν δὲ τελεσθῇ τὰ ἱερά, ὁ βασιλεὺς
 προσκαλέσας πάντας παραγγέλλει τὰ ποιητέα.

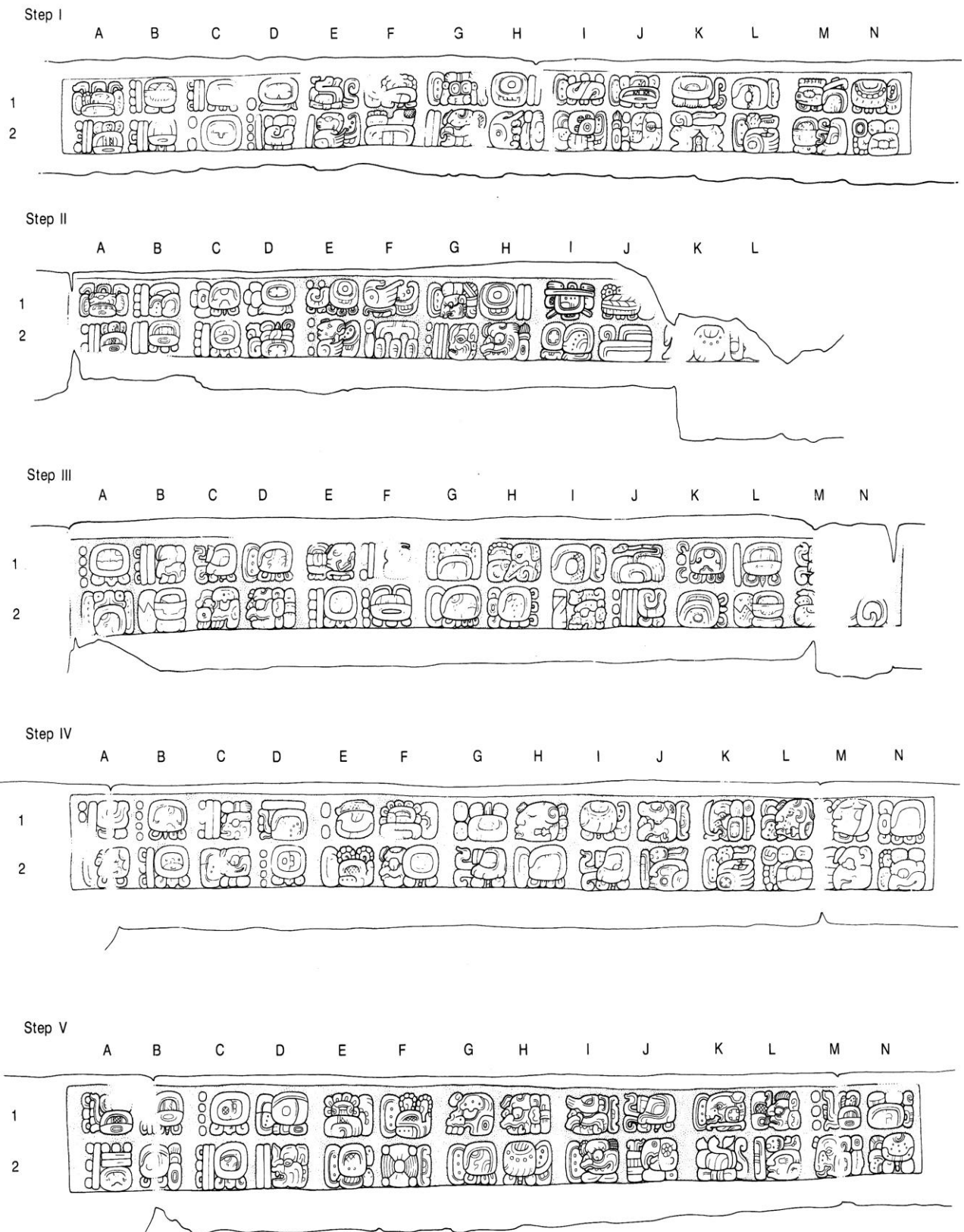
Вариант 3.

Саллюстий. О заговоре Катилины, 10-11.

Ambitio multos mortalis falsos fieri subegit, aliud clausum in pectore, aliud in lingua promptum habere. Haec primo paulatim crescere, interdum vindicari; post, ubi contagio quasi pestilentia invasit, civitas inmutata, imperium ex iustissimo atque optumo crudele intolerandumque factum. Sed primo magis ambitio quam avaritia animos hominum exercebat, quod tamen vitium propius virtutem erat. Nam gloriam, honorem, imperium bonus et ignavus aequae sibi exoptant; sed ille vera via nititur, huic quia bonae artes desunt, dolis atque fallaciis contendit. Avaritia pecuniae studium habet, quam nemo sapiens concupivit: ea quasi venenis malis inbuta corpus animumque virilem effeminat, semper infinita, insatiabilis est, neque copia neque inopia minuitur. Sed postquam L. Sulla armis recepta re publica bonis initiis malos eventus habuit, rapere omnes, omnes trahere, domum alius, alius agros cupere, neque modum neque modestiam victores habere, foeda crudeliaque in civis facinora facere.

Вариант 4.

Дос Пилас, иероглифическая лестница 4.

Задание 2. Описание будущего (приоритетного) исследовательского проекта в рамках соответствующего профиля подготовки (кафедры).